

Troballa espectacular

Els treballs de restauració de la cúpula de l'altar major de la catedral de València han permès traure a la llum uns frescos del primer renaixement. Les pintures del segle XV que han aparegut en la cúpula del presbiteri de la catedral van ser encarregades per Roderic de Borja —qui un dia seria conegut com a papa Alexandre VI— quan era bisbe de València. Sembla que l'encàrrec el va fer als seus pintors de cambra.

La troballa va ser comentada pel president de la Generalitat Valenciana, Francesc Camps, als mitjans de comunicació, i va qualificar-la d'"enormement valuosa". L'equip de restauradors dirigit per Carmen Pérez i Javier Catalá, que treballa en la recuperació del presbiteri, intuïa que podien trobar aquestes pintures. Per això havien decidit realitzar prospeccions en la volta. L'existència d'aquests frescos està documentada, però duïen 350 anys ocults darrere de la falsa volta de l'edifici, construïda al segle XVIII. El mateix Camps va comentar als mitjans de comunicació que, tot i que els especialistes pensaven que podien trobar pintures com aquestes, "no sabien l'abast del seu valor ni l'estat en què es podien conservar".

Ara arriba el debat sobre la solució tècnica que s'aplicarà a les pintures, la recuperació completa de les quals requeriria desmuntar la volta falsa del segle XVIII.

Cinema jove

Aquesta setmana passada s'ha celebrat a València el festival Cinema Jove, que arriba a la seua edició número 19 consolidat ja com un dels certàmens de cinema heterodox més recomanables del nostre entorn.

D'aquesta edició ha destacat la presència de productors i directors coneguts entre el públic *indie*, com ara Daniel Burman, Jordi Vilches o Catherine Breillat, especialista a barrejar pornografia i cinema convencional.

L'AVL reobre la polèmica sobre el nom de la llengua

Mentre l'IEC qüestiona el caràcter "localista" del diccionari de l'AVL, aquesta entitat debat propostes sobre el nom del català.

"Estudi de la proposta de crear una ponència per a l'elaboració d'un document sobre l'onomàstica de la llengua i elecció, si és el cas, dels membres que l'integraran." Aquest era l'enunciat d'un dels punts previstos per al plenari de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua (AVL) que es va celebrar el passat 25 de juny, divendres. D'aquesta manera, l'AVL tornava a posar sobre la taula l'afer del nom de la llengua, remogut reiteradament des dels àmbits que promouen el secessionisme lingüístic. I ho fa amb la proposta redundant que impulsa el president de la secció de Lexicografia de l'AVL, Jordi Colomina: utilitzar el terme "valencià/català" (o català/valencià; o "valencianocatalà" o "catalanova-lencià") o bé "valencià" i "llengua valenciana", segons si la denominació s'utilitza fora o dins del País Valencià. Val a dir que abans que arribés l'"estudi de la proposta de crear una ponència", el terme "valenciano-català" ja era usat internament per l'AVL.

Aquesta proposta, que és també impulsada pel professor de la Universitat de València Abelard Saragossà, ha estat refusada per personalitats com ara Antoni M. Badia i Margarit o Joan Martí, president de la secció Filològica de l'Institut d'Estudis Catalans (IEC). De la seva banda, el passat 31 de maig, l'Institut Interuniversitari de Filologia Valenciana (IIFV) expressava, en un escrit sobre la doble classificació ("cat" o "val") dels llibres a la Biblioteca Nacional espanyola, que "l'apel·latiu tradicional 'valencià', que és la forma popular de designar la llengua pròpia dels valencians, és perfectament compatible amb la designació acadèmica 'català'" i que "l'alternança de tots dos termes és una pràctica habitual, assumida amb naturali-

tat per l'activitat universitària". També Acció Cultural del País Valencià (ACPV) feia públic un comunicat, el passat dia de Sant Joan, per refusar qualsevol polèmica que pugui "legitimar la lògica secessionista dels sectors polítics més antivalencians" i per expressar alhora el "desgavell" que pot comportar encetar de nou aquest debat: "Ja posats, [el nom de la llengua] també podria ser 'fragatí-català', 'alguerès-valencià-català', 'eivissenc-menorquí-rossellonès...', i així fins expressar totes les combinacions possibles."

D'altra banda, el passat 22 de juny, dimarts, representants de l'AVL es reunien a Barcelona amb la Secció Filològica de l'IEC per presentar-li un esborrany del seu *Diccionari ortogràfic valencià*. Tot i que l'IEC demana temps per a analitzar-lo abans de poder fer-ne una avaluació definitiva, ja va fer notar la percepció d'una "tendència a la prioritització excessiva dels particularismes" que pot conduir cap a "un model de llengua excessivament localista".

És a dir, i des de les nítides declaracions fetes a la premsa per Joan Martí: "El perill és que al final sigui de bons valencians usar 'tendrea' i que es titlli de catalanista imperialista 'tendresa'".

Núria Cadenas